

[Justitsministeren.]

Det ærede Medlem Hr. Pürschel bejdede mig tilsyneladende, at jeg ikke var ivrig efter at anvende Straffeloven. Jeg vil sige, at hvor det som her drejer sig om Spørgsmaal, der, som jeg ogsaa sagde før, sætter Lidenskaberne fra forskellige Sider i Bevægelse, skal Anklagemyndigheden efter min Mening udvise en vis Forsigtighed, ogsaa fordi den ikke maa regne med, at Domstolene er saa let paavirkelige som de almindelige Stemninger i Befolkningen, og man skal bl. a. ogsaa fra Anklagemyndighedens Side være lidt forsigtig med de Oplysninger, der fremskaffes, ikke mindst i Pressen. Jeg maa med Henblik paa de Udtalelser, der blev fremsat før, f. Eks. oplæse følgende fra en af Rapporterne: Den i „B. T.“ for 6. Februar — altsaa i Forgaars — eller hvornaar det var — omtalte Dame, der for et stort industrielt Foretagende flere Gange skal have købt Jernbanebilletter til Paris i Statsbanernes Rejsebureau, Vesterbrogade Nr. 7, synes ikke at eksistere, siger Politiet. Hverken „B. T.“ eller Rejsebureauet har kunnet givet nogen som helst brugbare Oplysninger. Hun synes med andre Ord ikke at være født; ja, ikke engang at være død.

Ordføreren for Forespørgerne (Pürschel): Hvis den højtærede Minister har den paagældende Persons Tilladelse til at nævne Navnet, saa falder selvfølgelig Anken bort. Derimod falder den ikke bort, fordi Ministeren ogsaa har nævnt nogle Kommunisters Navne, for de er erfaringsmæssigt ikke i nær saa høj Grad udsat for Voldshandlinger som vi paa den anden Side. Dette kan læses af enhver, der gider læse Blade.

Naar der tales om, at Anklagemyndigheden skal udvise Forsigtighed i Sager, der sætter Partilidenskaberne i Bevægelse, saa opfatter jeg det som en i øvrigt meget kærkommen Tilkendegivelse fra Justitsministerens Side til Anklagemyndigheden om, at den fremtidig ikke bør være slet saa emsig i Retning af at tiltale K. U. Det er nemlig ogsaa noget, der sætter Lidenskaberne i Bevægelse.

Jeg maa vedblivende hævde, at det er Anklagemyndighedens Pligt at gribe ind, naar der foreligger et Forhold af denne Art, som er et utiladeligt og et utiltalende Forhold, og ingen er i Tvivl om, at det er Hvervning, der foreligger. Den eneste, der har ytret Tvivl derom, er det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, og det er jo hans Pligt at gøre det, og det gør han. I

den Henseende er han en meget trofast Soldat, han gør lige akkurat, hvad han skal gøre. Men det maa Ministeren forstaa, at vi fra vor Side maa fastholde, at her foregaar der noget utiltalende, og at vi beklager, at Anklagemyndigheden ikke i højere Grad, end Tilfældet er, tager sig af dette Spørgsmaal.

Til det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen skal jeg sige, at det er saamænd meget muligt, at det kan dokumenteres, at der er brugt nogle Penge — det gaar jeg ud fra er rigtigt — til de Opgaver, som det ærede Medlem nævnte; det har jeg aldrig betvivlet. Det, jeg har rettet min Kritik imod, er bare dette, at naar man indbetaler til en stor Kasse, som har andre Formaal, og derunder Formaal, der direkte tager Sigte paa at støtte Aktionen i Spanien, saa er det ganske klart, at man derved frigør Penge til andre Formaal. Det er det, vi har rettet Kritik imod, og det gør vi vedblivende, og det er ikke at kaste Smuds paa noget. Det maa være noget, der er sket i det ærede Medlems Fantasi, det er ikke sket fra vor Side.

En Barmhjertighed, som er indsnævret af Partigrænser, giver jeg i øvrigt ikke saa forfærdelig meget for som Barmhjertighed betragtet. Det kan være meget udmærket som Solidaritet, men der mangler det, der er det karakteristiske for Barmhjertigheden, nemlig dette, at denne ikke spørger om, hvem det er, den hjælper.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen skal jeg sige, at Beviset for Hvervning er ført, dels gennem det, jeg har sagt, og dels gennem det, den højtærede Minister har oplyst, og saa er der det at sige, naar det ærede Medlem taler om, at de, der rejser, har Kommunistpartiets Velsignelse, at denne Velsignelse giver sig et meget haandgribeligt Udtryk, ca. 200 Kr. (*Aksel Larsen:* Bevis det. Kom med Brevet!). Ja, hvis Formanden tillader det, skal jeg saamænd gerne læse det Brev op, men jeg maa i øvrigt sige til det ærede Medlem, at han maa ikke af den Omstændighed, at Redaktøren af Kommunistbladet nylig er blevet straffet for paa ulovlig Vis at have sat sig i Besiddelse af en anden Mands Brev, lade sig forlede til at tro, at enhver, der er i Besiddelse af et Brev, er kommet i Besiddelse af det paa tilsvarende Maade. Det rammes af det gamle Ord, der siger: Tyv tror, hver Mand stjæler. (*Aksel Larsen:* Kom nu med Brevet!). Jeg skal gerne til Glæde for Tilhørerne endnu en Gang understrege, at det eneste, det ærede Medlem har opnaaet ved sin Fremgangsmaade her, er at faa